

Unionin yleisen tuomioistuimen perusteluissa tulkitaan REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohtaa tavalla, jolla ylitetään kyseisen säännöksen selkeä sanamuoto ja tarkoitus sekä tapa, jolla direktiiviä 98/24 ja direktiiviä 2004/37 on tulkittava. Unionin yleinen tuomioistuin teki siis oikeudellisen virheen kun se i) viittasi REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädettyyn poikkeukseen siten, että sitä sovelletaan vain "aineisiin" eikä "käyttöön", ii) arvioi 58 artiklan 2 kohdassa asetettuja kolmea edellytystä erikseen ja jättäessään edellytyksen kolmannen osan ("riski on asianmukaisesti hallinnassa") ilman perusteellista tarkastelua ja iii) katsoi, että direktiiveissä 98/24 ja 2004/37 ei säädetä sen riskin hallintaa koskevista vähimmäisvaatimuksista, joka liittyy kromitrioksidin käyttöön pinnoitus- ja galvanointiteollisuudessa eli erityisesti viittaamalla työperäisen altistuksen raja-arvojen puuttumiseen.

Toinen valitusperuste – Valituksenalaisessa tuomiossa komission harkintavallasta tehdyt arvioinnit ovat virheellisiä.

Jos ensimmäinen valitusperuste hyväksytään on unionin yleisen tuomioistuimen se toteamus virheellinen, jonka mukaan komissio käytti asianmukaisella tavalla harkintavaltansa päättäessään REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen myöntämisestä.

Kolmas valitusperuste – Ensimmäistä kanneperustetta ja neljännen kanneperusteen toista osaa ei arvioitu asianmukaisella tavalla.

Jos ensimmäinen valitusperuste hyväksytään, valituksenalaisen tuomion 68, 69, 84 ja 85 kohdassa esitetyt perustelut jäävät vaille perusteita, ja unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty ensimmäinen kanneperuste ja neljännen kanneperusteen toinen osa on arvioitava uudelleen.

- ⁽¹⁾ Työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7.4.1998 annettu neuvoston direktiivi 98/24/EY (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 131, s. 1).
- ⁽²⁾ Työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/37/EY (kuudes neuvoston direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (kodifioitu toisinto) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti).
- ⁽³⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Versailles (Ranska) on esittänyt 14.12.2015 –
Électricité Réseau Distribution France SA (ERDF) v. Axa Corporate Solutions SA ja Ombrière Le
Bosc SAS**

(Asia C-669/15)

(2016/C 078/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Versailles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Électricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Vastapuolet: Axa Corporate Solutions SA ja Ombrière Le Bosc SAS

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko 10.7.2006 ja 12.1.2010 tehdyt päätökset, jotka tehtiin 6.12.2000 annetun asetuksen nro 2000-1196 ja 10.5.2001 annetun asetuksen nro 2001-410 nojalla, jotka puolestaan annettiin 10.2.2000 annetun lain nro 2000-108 nojalla, ristiriidassa SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan (aiemmin EY 87 ja EY 88 artikla) kanssa siksi, että ne ovat valtiontukea, joka – mikäli näin on asian laita – vaikuttaisi päätösten laillisuuteen, koska tuesta ei ilmoitettu komissiolle etukäteen SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 18.12.2015 – Berlioz Investment Fund S.A. v. Directeur de l'administration des contributions directes

(Asia C-682/15)

(2016/C 078/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Berlioz Investment Fund S.A.

Vastapuoli: Directeur de l'administration des contributions directes

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Soveltaako jäsenvaltio perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla unionin oikeutta, jolloin perusoikeuskirja tulee sovellettavaksi, nyt käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa, jossa se vahvistaa yksityiselle rahamääräisen hallinnollisen seuraamuksen sillä perusteella, että tämän katsotaan laiminlyöneen yhteistyövelvoitteensa, jotka perustuvat tietojenantamismääräykseen, jonka sen toimivaltainen viranomainen on antanut tätä koskevien kansallisen prosessioikeuden sääntöjen perusteella, kun kyseinen valtio panee vastaanottavan valtion ominaisuudessa täytäntöön toiselta jäsenvaltiolta saamansa tietojenvaihtopyynnön, jonka toinen jäsenvaltio perustaa muun muassa pyynnöstä toimitettujen tietojen vaihtoon liittyviin direktiivin 2011/16⁽¹⁾ säännöksiin?
- 2) Jos todetaan, että nyt käsiteltävässä asiassa on sovellettava perusoikeuskirjaa, voiko yksityinen vedota perusoikeuskirjan 47 artiklaan, jos se katsoo, että pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion, jossa sillä on kotipaikka, toimivaltaisen viranomaisen tarkoituksena on toiselta jäsenvaltiolta saadun tietopyynnön täytäntöönpanon yhteydessä velvoittaa se sille määrättyllä edellä mainitulla rahamääräisellä hallinnollisella seuraamuksella toimittamaan tietoja, joille ei ole todelliseen verotukselliseen tarkoitukseen liittyviä perusteita, jolloin tietojen pyytämiseksi ei olisi tässä tapauksessa hyväksyttävää tarkoitusta, ja että tietopyynnöllä pyritään saamaan tietoja, jotka eivät ole ennalta arvioiden olennaisia kyseisen verotuksen kannalta?
- 3) Jos todetaan, että nyt käsiteltävässä asiassa on sovellettava perusoikeuskirjaa, edellyttääkö perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettu oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen – ilman että sitä voidaan rajoittaa perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan nojalla –, että toimivaltaisella kansallisella tuomioistuimella on oltava täysi harkintavalta ja näin ollen toimivalta valvoa ainakin lainvastaisuusväitteen perusteella jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten esimerkiksi direktiivin 2011/16 nojalla esittämän tietopyynnön täytäntöönpanon yhteydessä antaman tietojenantamismääräyksen pätevyyttä, kun sen tutkittavana on kolmannen osapuolen, jolla on tiedot hallussaan ja jolle tietojenantamismääräys on osoitettu, tekemä valitus, joka koskee päätöstä, jolla on vahvistettu rahamääräinen hallinnollinen seuraamus sillä perusteella, että yksityisen väitetään laiminlyöneen velvollisuutensa tehdä yhteistyötä tietopyynnön täytäntöönpanon yhteydessä?